

pris 20 kr

Kämpinge

Vi har nu kommit så långt med vår Kämpingebok att vi här kan presentera några bitar ur innehållet.

Fisket har varit den dominerande näringsgrenen för Kämpinge läge under flera århundraden.

Ända från den tidiga fiskarebefolkningen på Sohögsboplats fram till 1970 talet då den siste yrkesfiskaren slutade.

Så tidigt som under 1600-talet fanns här skattebelagt ålfiske.

Rätt till fiske hade man om man lagt ner arbete hos markägare och betalt arrende. Man talar tidigt om detta i de så kallade landskapslagarna. Detta fiske har jämförts

med bruk av jord eller del av jord. År 1766 kom nya stadgar som sade att fisket är strandängarnas. Strandägare ägde nu rätten till fisket så långt ut det gick att fiska. Det fanns undantag från detta och i Kämpinge fanns fiskerätter som inte var bundna till jordägare

År 1711 fanns här två båtar med manskap, 1721 hade strandridaren Anders Griis begärt att få rätten till fyra ålasätten vid Kämpinge strand. Griis framförde i häradsrätten att ingen sedan 1645 hade idkat fiske å Kämpinge strand. Häradsrätten ansåg fiske såsom värdelöst och bestämdes skatten till 4 daler och 16 skilling.

fortsättning på sidan 2

Kämpinge – by och fiskeläge

HÄNT SEDAN SIST

Vi skrev i förra numret av *På Ljungen* att föreningen behöver en del nya krafter antingen som styrelseledamöter eller tillfälligt adjungerade personer för olika projekt. Tyvärr har vi ännu inte fått någon intresse-rad. Men vi försöker igen! Hör av Dig om Du skulle kunna tänka Dig vara med, antingen som styrelseledamot eller tillfälligt medarbetare. Vi är som sagt öppna för alla former av samverkan. Vi har en »bank« med idéer men självklart är det Ditt intresse för ämnet som skall avgöra om Du vill satsa på något i våra idéer eller har egna.

Vi tar gärna emot tips om ämnen som vi skulle kunna skriva om i *På Ljungen*. Du är naturligtvis välkommen med egna artiklar, om Du saknar bilder kanske vi kan ordna det.

Vad tycker Du fattas i medlemsbladet på Ljungen? Vad är bra och vad är mindre bra? Risken finns alltid att vi blir »hemmablinda«. Hör gärna av Dig.

Medlemsavgifter

Väldigt många har redan betalt sin medlemsavgift till föreningen för år 2006.

Vi har tyvärr elva medlemmar som betalt utan att ange varken namn eller adress.

Vår kassör Bertil Lundahl håller på att försöka identifiera dessa, men i flera fall verkar det svårt. Vi kommer snart att skicka ut en förfrågan till de som vi inte är registrerade som betalande medlemmar och då kommer ju förhoppningsvis »problemet« ur världen.

Genom medlemskapet stödjer Du föreningen i arbetet med att sprida kunskap om tider som varit.

Ålbottengarnen infördes i Kämpinge kring 1910 av Bengt Christiansson och hans söner Johan, Olof, Magnus och August som var fiskare i Falsterbo. Man hade blivit övertalad av danska garnleverantörer. Från början var alla mycket tveksamma, men efterhand när man såg deras fångster blev ålbottengarnen allas sätt att fånga ål.

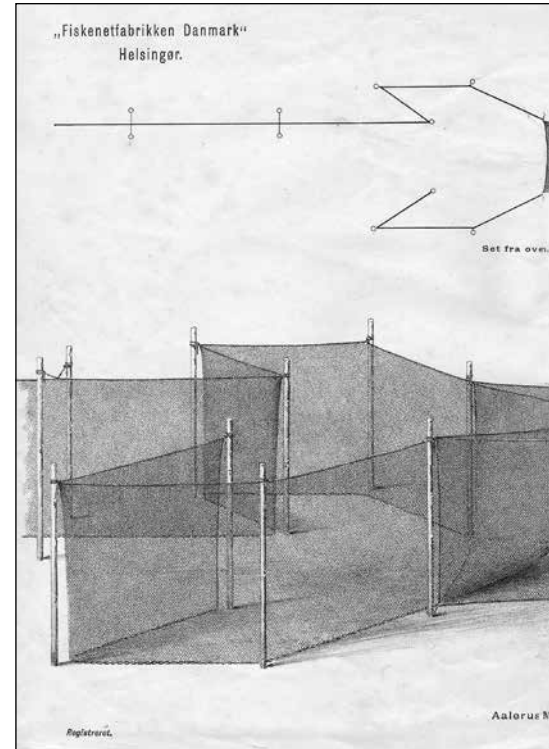
Ålbottengarnen sträckte sig ända inne från land och åtskilliga hundra meter ut i havet och fiskerätten fick fiskarna arrendera från bönderna som hade strandrättigheterna och i arrendet ingick vanligtvis såväl kontantersättning som dagsverken på gårdarna och leverans av såväl färsk som rökt ål.

Pramm med hejare. Till vänster vid motorn står Johan Bengtsson, till höger Frans Lundh.

Fångsterna ökade härmed mångdubbelt. Enligt hörsägen så hann inte bysnickaren med att bygga nya ålsumpar i den utsträckning som behövdes.

Snart stod ålspålar som staket i långa rader utmed våra kuster. Pålarna markerade att här fanns bottengarn. Man slog ner pålarna i sanden, det var ett hårt och till en början trööstligt arbete, efter ett par dagars arbete hade man bara fått ner några stycken. Efterhand skaffade man en ställning där pålen hängdes upp. Ovanför hängde en klump, kallad hejare, med vilken man slog ner pålen. En motor med hydrofor spolade ner pålen i sanden på samma gång som hejaren gav pålen slag. Det var ett hårt arbete att frakta ut pålarna. Det gick åt 30-40 pålar per garn, pålarna var ungefär 12 meter långa och skulle köras ner minst en meter i sanden. Man kopplade ihop två båtar till en så kallad pramm och mellan sattes hejaren med ställningen fast. Garnen lades sedan ner på botten och fästes upp på pålarna.

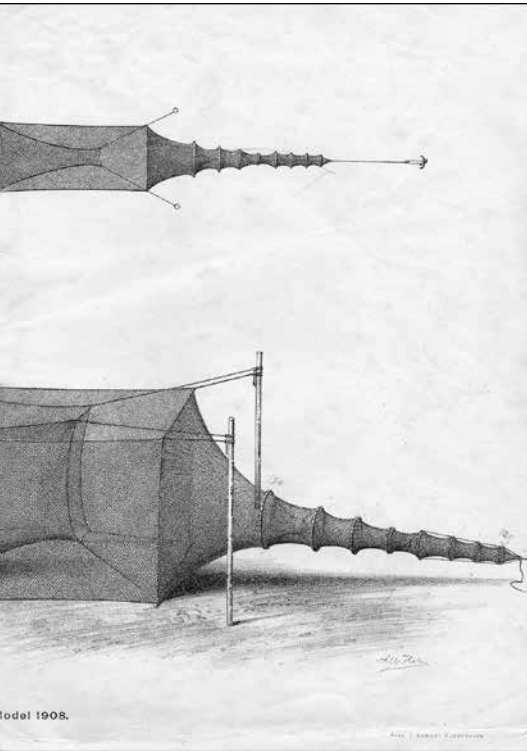

Tjärning av garnen var den tidens impregneringsmedel. Man upphettade stenkolstjära och carbolineum till 80-90 grader i vedeldade grytor och doppade sedan näten som sedan lades ut på ången för att torka.

»Tjärningen var ett av de skitigaste jobben«, man tvättade sig med smör och annat fett för att få bort tjäran. Beträf-

Hans Levin tjäran näten.

Ålabottengarn från Fiskenetfabrikken Danmark i Helsingør.

fande tjärningen ansåg länsstyrelsen 1937 att en fiskare inte skulle få uppföra en fiskebod och ha fiskeplats där, då tjärningen av garnen skulle medföra menligt inverkan på badfrekvensen i området. Den sökande anger då »att fiske har funnits i Kämpinge många hundra år, långt innan bruket att bada i öppna sjön uppstod«.

Gammelstugan så som den såg ut på 1950-talet då Elsa Roos hade butik där.

Gammelstugan

Gammelstugan ligger snett emot gamla smedjan. Många har hört namnet gammelstugan, men vad vet man...?

Enligt obekräftade källor i en tidningsartikel talar man om att stugan i vissa delar skulle kunna vara 300 år gamla. Huset är ett så kallat »klinehus«. Då man byggde denna typ av hus, gjorde man först en stomme av trä, sedan lade man på lera blandat med vass, halm och tom. klädtrasor. Leran bearbetades och blandades med hjälp av hästar. Leran lades ut och hästarna fick trampa runt i detta. Hela tiden måste det hållas fuktigt.

Man »klinade« på sommaren och främst då på kvällar och nätter, då dagarna på sommaren var för varma.

Arbetaren Hans Nilsson och han hustru och två barn bodde i huset fram till 1910. Då huset såldes kostade det 700 kronor. Köparen uppförde en villa i omedelbar närhet som han själv bodde i, och smeden Per Holmberg hyrde stugan. 1936 köpte fru Betty Roos både stugan och villan. Stugan fick stå tom och användes under beredskapstiden som förläggning och lokal för utspisning.

Elsa Roos öppnade en konsthantverksbod där 1952. Stugan fick en grundlig renovering, halmtaket försvann och olika delar av stugan förstärktes. Elsa Roos hade affären i flera år.

I dag är den privatbostad.

ihj

Årsmöte

Det är dags för årsmöte onsdagen den 5 april kl. 19.00 på Höllviksstrand.

Anmälan till årsmötet senast fredagen den 3 april.

E-post: calluna@tele2.se

Telefon: 040-45 62 41 (Bertil Lundahl) eller 45 18 59 (Roy Larsson).

Biljetter kan även hämtas på Höllvikens bibliotek från och med den 20 mars.

Det kostar ingenting att närvara, föreningen bjuder på kaffe och kakor.

Förutom de sedvanliga årsmötesförhandlingarna kommer vi att dela ut KulturPenningen till Sigvard Tyge som också kommer att visa bilder och berätta om sitt arbete (se sidan 7). Slutligen kommer vi att visa ett bildspel om Höllviken, Kämpinge och Ljunghusen.

Vad gör vi i styrelsen hela vintern, kanske Du undrar?

Styrelsen har möten varje månad och däremellan har vi så många arbetsmöten som vi tycker vi behöver.

Roy och Ingemar har under hösten och våren producerat flera bildspel att visas på främst skolorna i Höllviken och Ljunghusen. Detta har visat sig uppskattat både hos elever, lärare och föräldrar.

Christian har gjort ytterligare en utställning till Toppen-Gallerian och Ingemar har skrivit artiklar i Gallerians tidning.

Bertil sköter bokföring, fakturering, lager och medlemsregister.

Arbetet med Kämpingebocken går vidare. Vi skriver, skannar bilder och letar uppgifter och fakta.

När Söderköpings borgmästare blev riksdags

Året var 1778 och Kunglig Majt, dvs Gustaf III, hade kallat till allmän riksdag i Stockholm. Riksdagen bestod på den tiden av adel, präster, borgare och bönder. Borgarna i varje stad kunde utse och skicka en representant till riksdagen. Detta gällde även för borgarna i Skanör och Falsterbo. Onsdagen den 23 september 1778 sammanträdde därför stadens magistrat¹ på rådhuset i Skanör för att tillsammans med borgarna i Skanör och Falsterbo utse stadens representant till riksdagen. Av magistratens (rådhusrättens) protokoll² framgår att:

»Till föllje af Konglig Majts Nädigste öppna Bref och Kallelse till en allmen Riksdag som kommer at hållas i Stockholm, och där taga sin början den 19: nästkommande October, war samtelige Borgerskapet både uti Skanör och falsterbo, dels genom Kundgörelse å Predikstolarne, dels genom särskilt tilsäjelse uti thetas Hus till i dag å Rådstufwan upkallat, för at sig yttra antingen the funno sig hågade Riksdags fullmäktige inom sig utnämna och kalla, eller de ämnade med annan Stad om fullmäktige sig förena.«

Magistraten väntade till över klockan 12 på dagen utan att någon från borgerskapet infann sig på rådhuset. Enligt »Hans Konglig Majts Egit Nädigste Bref« skulle fullmäktige till riksdagen utses senast 12 dagar efter kungörelse om riksdagen. Därför ansåg magistraten att det brådskade att borgerskapet infann sig för att utse den som skulle representera dem på riksdagen. Magistraten beslöt således att borgerskapet skulle samlas mangrant på rådhuset senast klockan 12 följande dag, dvs torsdagen den 24 september, »i annor händelse then laga förfallolöst utebliwande till 40 skilling wite utom skonsmål³ förfallen«. För att ingen borgare skulle vara okunnig om sin skyldighet tillsades (beordrades) »Rådstufwu Wacktmästaren jämte Stadstjenaren« att underrätta varje borgare därom.

Då magistraten samlades dagen därpå var samtliga i det hemmavarande borgerskapet närvarande. Frågan de först skulle ta ställning till var om de ville utnämna någon av de sina till riksdagsman eller om de skulle förena sig med någon annan stad om fullmäktige. Borgerskapet begärde att

få gå avsides för egen överläggning Efter någon rådplägning återkom två av stadens äldsta, dess förman handelsmannen Nils Axelsson och skepparen Anders Larsson. Då det inte skulle förekomma någonting på riksdagens dagordning som direkt berörde staden och dess invånare och de heller inte hade några speciella besvär att anföra utan det snarast gällde att »wid thetas innehafwande fri- och rättigheter wårda bibehållne, samt ifall några ytterligare förmåhner Städerna i Allmenhet skulle tilldelas sådana tå äfwen måtte komma thenna Stad till godo«. Borgarna ansåg därför att de kunde förena sig med någon annan stad i valet av riksdags-

Skanör och Falsterbos borgmästare Leonard de la Rose (1723-1784).

man. I första hand ansåg borgarna att de skulle förena sig med borgerskapet i Ystad och förhandla med deras fullmäktige om arvode. Borgarna ansåg att Nils Axelsson och Anders Larsson även skulle förhöra sig i Malmö och ackordera om lägsta arvodet. Mot detta invände magistraten att det skulle vara bättre att förena sig med borgerskapet i Lund eller Helsingborg eftersom de mera avlägsna städerna alltid kände sig mindre förfördelade av Skanörs uppkomst än de som låg närmast. Borgerskapet vidhöll sitt ursprungliga beslut och uppmanades att nästa måndag, den 28 september, klockan 10 meddela stadens notarie resultatet av sina sonderingar. När magistraten senare på måndagen sammanträdde berättade Nils Axelsson att han tillsammans med skepparen Anders

Larsson förhört sig i såväl Ystad som Malmö men i ingen av dessa städer hade borgerskapet ännu bestämt sig. De deputerade förbehöll sig därför att få återkomma när borgerskapet i Ystad och Malmö bestämt sig.

Nästa gång magistraten sammanträdde var lördagen den 3 oktober. Då anmälde Nils Axelsson och Anders Larsson att de fått besked från Malmö att den i staden bosatte handelsmannen P. Schultén skulle blivit utsedd att representera Malmö vid riksdagen. De hade även med honom träffat ett sådant ackord att han mot 50 riksdaler specie skulle förvalta Skanörs och Falsterbos intressen vid riksdagen. Detta hade borgerskapet i Skanör och Falsterbo redan accepterat då de dagen innan informerats av Nils Axelsson. Stadens äldsta anhöll därför att »Fullmakt för berörde Herr Handelsmannen Schultén genast måtte blifwa utfärdad och Honom tillhanda ställt inom nästa Tisdag då Han ämnar begifwa sig på upresan«.

Stadens äldsta informerades då om att visserligen hade handelsmannen Schultén fått flest röster vid valet i Malmö men att klagomål hade inlämnats till »Konungens Höga Befallningshafwande« som remitterat ärendet till magistraten i Malmö. Det var således ovisst om handelsman Schultén eller någon annan skulle representera Malmö. Därför kunde för tillfället ingen fullmakt utfärdas för handelsman Schultén.

Magistraten ansåg även att arvodet på 50 riksdaler silvermynt var väl drygt för en så liten stad som Skanör och Falsterbo speciellt som Malmö borgerskap utfäst sig betala 552 riksdaler silvermynt. Herr ordföranden, borgmästaren Leonard de la Rose, berättade också att han vid en resa till Malmö dagen innan i ett stort sällskap fått höra att ackordet med handelsmannen Schultén blivit träffat så att denne skulle få 16 riksdaler 32 skilling av Skanörs stad och att de bägge Axelssönerna⁴ för egen del skulle få en lika stor summa som då tillsammans utgjorde 50 riksdaler. Nils Axelsson bemötte detta genom att säga att »den som sådant sagt wore en den största Ljugare och ingen ärlig Man intills sådant blef bewist«.

Innan magistratens nästa sammanträde, tisdagen den 6 oktober, reste Nils Axelsson till Malmö för att på ort och ställe förvissa sig om vem som skulle representera Malmö vid riksdagen. Han kunde då konstatera att valet av handelsmannen Schultén hade blivit »Kull Kastat« och att vid ett förnyat val hade Malmös borgmästare Dahlström blivit vald. Nils Axelsson vågade dock inte ta kontakt och förhandla med borgmästare Dahlström innan han diskuterat saken med det övriga borgerskapet. Vid magistratens sammanträde den 6 oktober var därför borgerskapet mangrant samlat för att höra Nils Axelssons redogörelse. Målet tog nu en helt ny vändning. Borgerskapet enades om att i stället för handelsmannen Schultén »få beswära Borgmästaren uti Söderköping Herr Laur. J: de la Rose« som redan var vald att representera Söderköping. Borgerskapet hade mycket stort förtroende för Laur. Isak de la Rose eftersom denne var son till Skanörs borgmästare Leonard de la Rose och var uppväxt i staden och förmodades »älska sin upfostringz ort«. Leonard de la Rose lovade borgerskapet att hans

son skulle uppfylla deras förväntningar och förtroende samt att göra detta mot endast 33 Riksdaler 16 Skilling i arvode. Fullmakt blev utskriven och vederbörligen underskriven och tillsammans med arvodet översänt med post samma dag till borgmästaren i Söderköping.

Vem föreslog att borgmästaren i Söderköping skulle representera Skanör och Falsterbo vid riksdagen i Stockholm? Var det månne magistratens ordförande som propagerat för sin egen son?

Stig Rittsten

Noter:

Rekonstruktion av Skanörs äldsta kända sigill från 1300-talet.

Rådhusorget i Skanör omkring hundra år efter händelserna i artikeln.

1) Magistraten bestod av borgmästaren Leonard de la Rose som ordförande och rådmännen Adam Johan Berling, Sören Jönsson, G.H.G. Stehn, och Lars Grise samt vid protokollet notarien Nobelius.

2) Denna artikel har helt baserats på protokollen (A1a:8) från Skanör och Falsterbo Rådhusrätt de aktuella dagarna 23 september - 6 oktober 1778. Med kursiv stil markeras citat från protokollen.

3) Skonsmål = strafflindring; förbarmande, nåd, förlåtelse.

4) Axelssönerna dvs bröderna och handelsmännen Nils Axelsson (1725-1789) och Olof Axelsson (1727-1807). Axelssons torg i Skanör är uppkallat efter Severin Axelsson som var sonson till Olof Axelsson.

KulturPenningen 2006

Callunas Kulturpenning till Sigvard Tyge

Callunas KulturPenningen på 6000 kronor utdelas i år till Sigvard Tyge.

Sigvard är Vellingebo sedan 1970, men är född 1933 i Tygelsjö. Det förklarar efternamnet som får ses som en hyllning till födelseorten.

Sigvard var tjänsteman på Kockums i elva år innan han utbildade sig till lärare. Han undervisade i historia och samhällskunskap i Vellinge och gjorde redan då rundturer med eleverna i byn.

I samband med undervisningen gjorde Sigvard ett uppskattat bildspel »Byarna vid landsvägen« om gamla Månstorps kommun. Det kom att visas på flera möten runt om i kommunen och gav kontakt med kulturnämnden i Rängs kommun.

Vid kommunsammanslagningen 1974 producerade han tillsammans med Vellinge Fotoklubb utställningen »Vellinge kommun i sydväst« och året därpå »Vår byggd 75« med både gamla och nytagna bilder. Tillsammans med Lars Dufberg gjorde fotoklubben även en utställning om Skanör och Falsterbo på Skanörs bibliotek. De förstoringar som då togs fram pryder fortfarande väggarna på biblioteket.

Sigvards intresse för foto resulterade i att han blev ordförande i Vellinge Fotoklubb redan 1973 och Bilden med stor bosktav har också blivit basen i allt från utställningar och bildpel till böcker och skrifter.

Sigvard ser även till att det blir utställningar i ljusskåpen på Toppen-Gallerian där en rik variation av miniutställningar har visats under de senaste fem åren. Här är ju även Calluna med på ett hörn med ett par utställningar om året.

»I Oxie härads hembygdsförening har jag varit med hela livet« säger Sigvard. Tillsammans med byalaget i Tygelsjö gjorde han 1986 boken om Tygelsjö åt föreningen och efterträdde därmed Ernst Frostin som redaktör för årsboken. Förutom redaktörskapet både skriver och illustrerar Sigvard delar av böckerna. Han är idag vice ordförande i föreningen.

Sigvard tog också initiativet till de trevliga byvandringarna i Vellinge för några år sedan. Det var ju så det hela började; att vandra runt i Vellinge med skolbarnen för att entusiasmera dem för bygden.

Callunas motivering till utmärkelserna är »För att i böcker och skrifter och genom arbetet i Vellinge Fotoklubb och Oxie Härads Hembygdsförening under många år och med outtröttlig energi sökt sprida kunskap om den tid som varit«.

Vi menar att Sigvard Tyge med sitt arbete främjat det som är en av Callunas målsättningar, »att sprida kunskap om tider som varit, i ord och bild«.

Kulturpenningen utdelas på föreningsens årsmöte den 5 april.

chk

UR ARKIVET

I Vellinge kommunhus arkiv döljer sig många godbitar ur historien. Vi kommer framöver att presentera små notiser ur historiska kommunprotokoll med mera under denna rubrik.

Denna gång blir det ur drätselkammarens protokoll från den 30 mars 1911:

Från Magistraten hade för drätselkammarens utlåtande remitterats en ansökan från Ferd. Månsson och O.H. Lindahl om upplåtande till Falsterbo Golfklubb »af ett område å städernas gemensamma utmark beläget omkring Falsterbo Fyr och innehållande omkring 25 tunnland, för att därstädes idka golfspel.

Efter en längre diskussion beslutade drätselkammaren efter omröstning, hvarvid 3 ledamöter röstade för avslag, 2 nedlade sina röster och 4 röstade för bifall till ansökningen, att tillstyrka ansökan på de villkor, att arrendetiden bestämdes till ett år, att årliga arrendesumman skulle utgöra 150 kronor, att golfklubben skulle vara skyldiga ersätta den skada som kunde förorsakas å betande kreatur under spelets utöfning samt att några hundar ej finge medtagas till golfbanan«.

chk

En rättelse

»Tack för en trevlig tidning.

I texten under bilden av Annika-Baren, finns mitt namn Lisbeth Lundblad med, det kunde det vara, för jag arbetade hos Ringdahls i 4 år. Jag och min lillebror Johnny Lundblad tror att det är Evy Linde som är med på bilden. Hon brukade hjälpa till på Baren.

Jag är uppväxt på Sjögränden i Höllviken, huset finns inte kvar, men jag har mina rötter där. Tänk vad tiden går, jag var 15 år då, nu är jag 66 år. Höllviken var ett härligt ställe att växa upp på, och det är det väl fortfarande«.

mvh.
Lisbeth Ekberg
Malmö

En tillbakablick

Höllviken/Höllviksnäs har varit i stark utveckling under åren. En liten resumé kan vara på sin plats. Vi börjar 1927 och går en bit framåt i tiden. Bebyggelsen har kommit i gång, ungefär tvåhundra villor fanns här. Några vägar fanns däremot inte och man fick ta sig fram bäst man kunde i den uppkörda sanden.

Vägarna underhölls av boende, man klippte granris och lade ut på vägen med grankottar och sand som underlag.

Östersjövägen började anläggas. Vägnamnen för de olika vägarna bestämdes under 1928 och gatuskyltar sattes upp. Klockarevägen, Gränsvägen, Gamleväg, Limavägen mfl fick då sina namn.

Brandrisken ökade genom besökarens ofog att göra upp eld lite överallt i skogen. Det saknades brandförsvar och insamlingar gjordes för att organisera ett brandskydd. Brandstationen i Höllviken invigdes 1932 och tillhörde sedan den frivilliga brandkåren. Brandväsendet propagerade för att man måste anlägga fler vattenbrunnar.

Sophämtning anordnades och man började dra kraftledningar in i skogen till de boende, detta påbörjades kring 1933.

1940-tal

Toaletter och badbryggor började sättas ut på 1940-talet, då numera även icke boende ofta kom till Kämpingestränden på fina sommarkvarter.

I samband med kriget blev dock Kämpingestränden avspärrad av militären. Detta pågick ungefär ett år. Campare utgjorde ett »sanitært problem« tyckte många boende härnere

Höllvikens gamla brandstation under byggnad 1932. Tornet var 15 meter högt och avsett för torkning av slangar. Foto: Vellinge Fotoklubb.

och campingplatsen vid Östersjövägen måste bort. Detta problem löstes inte förrän på 1950-talet då »Campingeländet« försvann när kommunen köpte området och arrenderade ut det till mindre stugor. Det blev nuvarande Fritidsvägsområdet.

Höllviken blir Höllviksnäs 1944, efter påpekande från posten. Sammanblandning med orten Hörviken förekom ofta.

Till vänster: Östersjövägen på 1940-talet.

1950-tal

Parkeringsproblemen började påtalas kring 1955, och de boende blev otåliga. Telefonstationen blir automatiserad 1957.

Frågan om kommunalt vatten diskuterades, men någon lösning fanns då inte i sikte.

Under 1959 beslöts dock att samtliga fastigheter skulle kunna anslutas till vattenledningen.

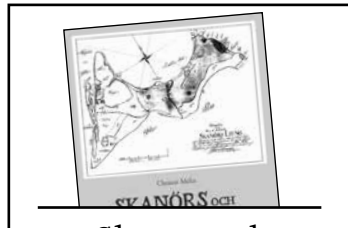
På 1960-talet tog allt fart och sedan har det rullat på och många tycker kanske att man borde slå ner på takten.

ihj

Ljungen

Fru Kungen
av Marie Sjögren
70 kr.

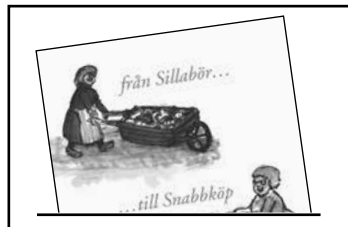
Skanör och Falsterbos historia från A till Ö
av Christer Melin
95 kr.

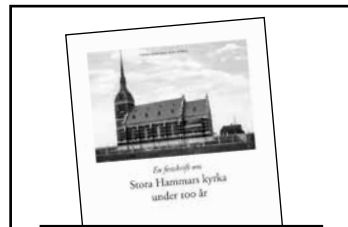
Tåget har gått!
av Christian Kindblad
50 kr.

Posten i Skanör och Falsterbo
av Lars Dufberg
80 kr.

Från Sillabör till Snabbköp
av Ingemar H. Johansson och Christian Kindblad
160 kr.

Stora Hammars kyrka 100 år
av Ingemar H. Johansson
50 kr.

Historier från Skanör
av Anders Carlsten
130 kr.

Sista dansen i Höllviken
av Anders Carlsten
105 kr.

Stinsen i Falsterbo
av Stig Mårtensson
125 kr.

Resande över Ljungen
av Christian Kindblad
90 kr.

Ett stycke kanalhistoria
av Sven Lundström m.fl.
45 kr.

Höllviken - bilder och minnen från förr
125 kr.

På Ljungen ges ut av
KULTURFÖRENINGEN
CALLUNA

Styrelse

Ingemar H. Johansson
Christian Kindblad
Christer Holgersson
Bertil Lundahl
Peter Nilsson
Roy Larsson

Redaktör

Christian Kindblad, *chk*
christian.kindblad@telia.com

Ansvarig utgivare

Ingemar H. Johansson, *ihj*
calluna@telez.se

Grafisk form

Christian Kindblad

Tryck

Holmbergs, Malmö

Adress

Kulturföreningen Calluna
V. Mölledalsvägen 18
236 34 Höllviken
040-45 11 48

Callunas hemsida

www.calluna.nu

Medlemskap

Sätt in 100 kr på
plusgiro 250862-0

Tidningen utkommer
med 4 nummer per år.

Återge gärna våra artiklar
men ange alltid källan.

Ljung, Calluna vulgaris

KULTURFÖRENINGEN
Calluna
DÅ OCH NU PÅ LJUNGEN